

УДК 242.9

Володимир Марченко,*здобувач кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності органів внутрішніх справ Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

МІСЦЕ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У СИСТЕМІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

У статті проаналізовано та узагальнено теоретико-правові підходи до визначення сутності нормативно-правового регулювання й адміністративно-правового регулювання як його виду. Визначено сутність понять системи нормативно-правового регулювання та адміністративно-правового регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади України. Обґрунтовано місце адміністративного законодавства в системі нормативно-правового регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади України.

Ключові слова: електронне урядування, електронний уряд, інформаційне суспільство, органи виконавчої влади, правове регулювання, адміністративне законодавство.

Актуальність теми. Динамічний розвиток суспільних відносин зумовлює зміну потреб і інтересів суб'єктів економіки як споживачів і виробників товарів та послуг. З плином часу значних змін зазнають і умови внутрішнього й зовнішнього середовища, в яких провадять діяльність ті чи інші фізичні та юридичні особи. Зокрема, сучасний стан фінансово-економічної та правової нестабільності в державі робить електронне урядування одним із пріоритетних напрямів державного управління, і, відповідно, підвищення ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування стає важливим складником впроваджуваних реформ. Водночас значущість електронного урядування на сучасному етапі розвитку суспільно-правових відносин в Україні вимагає забезпечення достатнього рівня його ефективності, що, у свою чергу, прямо залежить від якості, обґрунтованості, адекватності та своєчасності нормативно-правового регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади.

Метою статті є дослідження адміністративного законодавства у системі нормативно-правового регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади України.

Виклад основного матеріалу. Для визначення місця адміністративного законодавства в системі нормативно-правового регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади України необхідно, передусім, дослідити категоріально-понятійний апарат у даному контексті. Так, під терміном «регулювати» (від лат. *regulare* – спрямовувати, впорядковувати) традиційно розуміють «упорядковувати що-небудь, керувати чимось, підкоряючи його відповідним правилам, певній системі» [1, с. 1207]. Відповідно, правове регулювання виступає одним з основних засобів державного впливу на суспільні відносини з метою їх упорядкування в інтересах людини, суспільства і держави [2, с. 40]. Варто погодитись із С.С. Алексєєвим стосовно того, що правове регулювання – це вплив норм права, інших спеціальних юридичних засобів на поведінку особи та на суспільні відносини з метою їх упорядкування та прогресивного розвитку [3, с. 219]. Аналогічно М.М. Марченко, П.М. Рабінович, О.Ф. Скакун та ін. учені під правовим регулюванням розуміють вплив права на суспільні відносини через систему спеціальних юридичних засобів (правовідносин, правих норм, актів реалізації) з метою їх упорядкування, закріплення, охорони і розвитку [4, с. 91; 5, с. 53; 6, с. 488] тощо.

Цікавою із цього приводу є точка зору І.М. Шопіної, яка вбачає сутність норма-

тивно-правового регулювання в єдності таких аспектів: 1) інструментального: елемент правового впливу держави на суспільні відносини за допомогою специфічних правових засобів та інших правових явищ із метою упорядкування, закріплення, охорони і розвитку суспільних відносин; 2) інституційного: процес, наслідком якого є цілеспрямований правовий вплив держави на суспільні відносини; 3) нормативно-юридичного: здійснюване за допомогою спеціальних юридичних засобів упорядкування суспільних відносин, що включає їх юридичне закріплення, охорону, контроль за їх стабільністю та відновлення у разі порушення; 4) діяльнісного: діяльність держави, її органів і посадових осіб, а також уповноважених на те громадських організацій щодо встановлення обов'язкових для виконання юридичних норм (правил) поведінки суб'єктів права їх реалізації в конкретних відносинах та застосування державного примусу до правопорушників із метою досягнення стабільного правопорядку в суспільстві [7, с. 1060]. Проте викликає сумніви правильність розуміння правового регулювання у запропонованих автором «діяльнісному» та «інституційному» аспектах, оскільки у «діяльності держави, її органів...» і виражається процес правового регулювання, а поняття інституту правового регулювання є значно ширшим, аніж «процес, наслідком якого є цілеспрямований правовий вплив держави на суспільні відносини», будучи при цьому системним явищем.

Особливим різновидом правового регулювання є адміністративно-правове регулювання. Загалом зазначимо, що адміністративне право є специфічною галуззю права (сукупністю правових норм), що регулює з метою реалізації завдань і функцій держави суспільні відносини управлінського характеру, які складаються у сфері виконавчої влади, внутрішньо-організаційній діяльності інших державних органів, а також у процесі здійснення громадськими організаціями, їх органами зовнішніх юридично-владних повноважень [8, с. 19]. Дійсно, система норм адміністративного права регулює низку суспільних відносин, що формуються в процесі забезпечення органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, державного і самоврядного управління економікою, соціально-культурним і адміністративно-політичним розвитком, а також у процесі внутрішньої організації всіх державних органів та організацій.

Проте, як справедливо зазначає С.М. Алфьоров із цього приводу, адміністративному

праву притаманні певні межі правового регулювання – це сфера діяльності виконавчих та розпорядчих органів і суспільні відносини управлінського характеру, що складаються у цій сфері [9, с. 8-9]. Тобто адміністративно-правові відносини виникають, розвиваються та припиняються між: вищими і нижчими органами виконавчої влади; органами виконавчої влади і підпорядкованими їм підприємствами, установами, організаціями; органами виконавчої влади, які не пов'язані безпосередньо підпорядкованістю; органами управління й органами громадських організацій; органами виконавчої влади і громадянами тощо.

При цьому Л.В. Коваль підкреслює, що основним завданням адміністративного права є правове регулювання організаційних, управлінських відносин у суспільстві (адміністративна діяльність) та правоохоронна діяльність держави [10, с. 4], із чим варто погодитися. Відповідно, адміністративно-правове регулювання є механізмом імперативно-нормативного упорядкування організаційної діяльності суб'єктів/об'єктів управління й формування стійкого правового порядку їх функціонування шляхом застосування норм адміністративного права [11, с. 379], як зазначає Ю.О. Тихомиров. Аналогічно О.Х. Юлдашев вважає, що адміністративно-правове регулювання – це цілеспрямований вплив адміністративно-правових норм на суспільні відносини задля забезпечення шляхом застосування адміністративно-правових заходів нормального функціонування держави й громадянського суспільства, а також прав, свобод і інтересів фізичних та юридичних осіб [12, с. 88-89]. На думку А.С. Ластовецького, адміністративно-правове регулювання є формою юридичного опосередкування відносин, у рамках котрої одна сторона виступає у ролі суб'єкта управління, а інша – об'єкта управління, тобто суспільних відносин, у яких виключається юридична рівність їх учасників [13, с. 28].

Із цього приводу варто зауважити, що сутність адміністративно-правового регулювання розкривається в таких його особливостях: 1) прямому впливі на керований об'єкт шляхом встановлення його повноважень (прав та обов'язків); 2) односторонньому виборі суб'єктом управління найближчої та кінцевої мети, завдань управлінського процесу, порядку, термінів їх виконання об'єктом, ресурсного забезпечення, умов виконання завдань на кожному конкретному етапі; 3) юридичній обов'язковості актів управління (указів, постанов, рішень, розпоряджень, наказів і резолюцій), невиконання яких розглядається як порушення обов'язків та може

спричинити не тільки адміністративну чи дисциплінарну відповідальність, а й кримінальну [14, с. 130].

Натомість І.В. Ковбас основними рисами адміністративно-правового регулювання називає такі: 1) об'єктом адміністративно-правового регулювання є діяльність публічного характеру, у межах якої безпосередньо реалізується публічний інтерес, виразити який можуть тільки суб'єкти, які діють від імені держави чи іншого публічного суб'єкта; 2) у суб'єктному складі адміністративних правовідносин завжди присутній суб'єкт владних повноважень в особі органу державної влади чи місцевого самоврядування (або їх посадові особи) та ін. [15, с. 32]. Крім того, характерним є той факт, що найважливішим завданням адміністративно-правового регулювання є забезпечення належної реалізації та дієвого захисту прав і свобод людини і громадянина у сфері здійснення виконавчої влади [16], що, на наш погляд, впливає вже з їх конституційного визнання і закріплення.

Отже, підсумовуючи вищесказане, пропонуємо визначити систему нормативно-правового регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади України як комплекс взаємопов'язаних елементів (об'єкту, предмету, суб'єктів, змісту, механізму тощо), у взаємному функціонуванні яких виражається вплив норм права й інших юридичних засобів на відносини електронного урядування в органах виконавчої влади з метою їх упорядкування та розвитку.

Відповідно, адміністративно-правове регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади України – це важливий складник системи нормативно-правового регулювання, орієнтований на упорядкування внутрішньої організаційно-управлінської діяльності органів виконавчої влади та управлінських відносин, у межах яких безпосередньо реалізуються завдання, функції та повноваження виконавчої влади, за допомогою норм адміністративного права та інших юридичних засобів задля забезпечення реалізації та захисту прав і свобод людини і громадянина з приводу участі в державному управлінні, одержання публічної інформації, отримання електронних послуг та інших аспектів електронного урядування.

Варто зазначити, що зовнішньою формою вираження адміністративно-правового регулювання є адміністративне законодавство, що займає вагомe місце в системі нормативно-правового регулювання електронного урядування. Зокрема, адміністративне законодавство у сфері електронного урядування в органах виконавчої влади України включає низку вітчизняних і міжнародних норматив-

но-правових актів: 1) Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X [17]; 2) Закони України: «Про Національну програму інформатизації» від 17.07.1998 № 27 [18]; «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22.05.2003 [19]; «Про електронний цифровий підпис» від 22.05.2003 № 852-IV [20]; «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» від 09.01.2007 №537-V [21]; «Про адміністративні послуги» від 06.09.2012 № 5203-VI [22] тощо; 3) Укази Президента України: «Про додаткові заходи щодо забезпечення відкритості у діяльності органів державної влади» від 01.08.2002 № 683/2002 [23]; «Про першочергові завдання щодо впровадження новітніх інформаційних технологій» від 20.10.2005 № 1497/2005 [24]; «Про першочергові заходи щодо забезпечення реалізації та гарантування конституційного права на звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування» від 07.02.2008 № 109/2008 [25] тощо; 4) Постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України: «Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» від 24.02.2003 № 208 [26]; «Про затвердження Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів» від 05.05.2003 № 259-р [27]; «Про затвердження Положення про Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів» від 17.03.2004 № 326 [28]; «Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні» від 13.12.2010 № 2250-р [29]; «Про схвалення Концепції створення та функціонування інформаційної системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів» від 05.09.2012 № 634-р [30]; «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг» від 03.01.2013 № 13 [31]; «Про затвердження Положення про Державне агентство з питань електронного урядування України» від 01.10.2014 № 492 [32] та інші; 5) Накази центральних органів виконавчої влади: Наказ Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 25.11.2002 № 327/225 «Про затвердження Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади та Порядку функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади» [33]; Наказ Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15.08.2003 № 149 «Про порядок надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи

«Електронний Уряд» [34]; Наказ Державної податкової адміністрації «Про подання електронної податкової звітності» від 10.04.2008 № 233 [35] тощо; 6) Міжнародні норми та стандарти електронного урядування: Директива Європейського парламенту «Про систему електронних підписів, що застосовуються в межах Співтовариства» від 13.12.1999 [36]; Резолюція 1191 (1999) про інформаційне суспільство і цифровий світ [37]; Окінавська хартія глобального інформаційного суспільства від 22.07.2000 [38]; Типовий закон Комісії Організації Об'єднаних Націй по праву міжнародної торгівлі «Про електронні підписи» від 05.07.2001 [39]; Декларація Організації Об'єднаних Націй принципів «Побудова інформаційного суспільства – глобальне завдання у новому тисячолітті» від 12.12.2003 [40]; Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи (2004) з питань е-урядування від 15.12.2004 [41]; План Дій електронна Європа [42] тощо; 7) інші нормативно-правові акти, які містять норми адміністративного права.

Висновок

Отже, у системі нормативно-правового регулювання електронного урядування в органах виконавчої влади в Україні вагоме місце займає адміністративне законодавство, представлене великою кількістю адміністративно-правових актів, які регламентують: 1) діяльність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, орієнтовану на виконання передбачених чинним законодавством функцій органів виконавчої влади, пов'язаних із задоволенням потреб фізичних і юридичних осіб (електронні адміністративні послуги та процедури), забезпеченням реалізації і захисту в адміністративному порядку прав, свобод і законних інтересів (адміністративні провадження, інститут адміністративної відповідальності) і т.п.; 2) процес державного управління фінансово-економічною (податкова звітність в електронній формі і т.п.), соціально-культурною (подання звернень громадян, оформлення соціальних послуг в електронній формі тощо) та іншими сферами, в якому реалізуються організаційно-управлінські функції органів виконавчої влади; 3) внутрішньо-організаційну діяльність в органах виконавчої влади та ін. Значна частка адміністративного законодавства в законодавчому забезпеченні електронного урядування в органах виконавчої влади пояснюється й тим, що адміністративно-правовими актами врегульовується більша частина правовідносин, які виникають у органів виконавчої влади з органами інших гілок влади, з бізнес-структурами, з громадянами тощо.

Список використаної літератури:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2009. – 1736 с.
2. Юридична енциклопедія : в 6-ти т. / [ред. кол. Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін.]. – К.: Енциклопедія, 2003. – Т. 5: П-С. – 736 с.
3. Алексеев С.С. Теория права : учеб. / С.С. Алексеев. – М.: Издательство БЕК, 1995. – 320 с.
4. Общая теория государства и права: Академический курс : в 3-х т. / Отв. ред. проф. М.Н. Марченко. – 2-е изд, перераб. и доп. – Т. 3. – М.: ИКД «Зерцало», 2002. – 528 с.
5. Рабинович П.М. Основы общей теории права и государства / П.М. Рабинович. – 5-е вид., зі змінами. – К., 2000. – 173 с.
6. Скакун О.Ф. Теория государства и права : підруч. / О. Ф. Скакун; пер. з рос. – Х.: Консум, 2001. – 636 с.
7. Шопіна І.М. Щодо концептуальних підходів до визначення поняття правового регулювання / І.М. Шопіна // Форум права. – 2011. – № 2. – С. 1055–1061.
8. Адміністративне право України : підручник для юридичних вузів і фак. / [Ю.П. Битяк, В.В. Богущкий, В.М. Гаращук та ін.]; за ред. Ю.П. Битяка. – Х., 2000. – 520 с.
9. Алфьоров С. М. Адміністративне право. Загальна частина : навч. посіб. / Алфьоров С. М., Ващенко С. В., Долгополова М. М., Купін А. П. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 216 с.
10. Коваль Л.В. Адміністративне право України / Л.В. Коваль. – К., 1994. – 208 с.
11. Тихомиров Ю.А. Курс административного права и процесса / Ю.А. Тихомиров. – М.: Оринформцентр, 1998. – 798 с.
12. Адміністративне право України: основні категорії та поняття : навч. посіб. / за заг. ред. О.Х. Юлдашева. – Бендери; К.: Поліграфіст, 2010. – 512 с.
13. Ластовецький А.С. Організаційно-правові засади регулювання підприємницької діяльності в Україні : дис... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «» / А.С. Ластовецький; Нац. акад. держ. податк. служби України. – Ірпінь, 2005. – 220 с.
14. Соловійова О.В. Адміністративно-правовий механізм державного регулювання розвитку рекреаційних послуг в Україні // Держава та регіони. – 2009. – №4. – С. 129–134. – (Серія: Державне управління).
15. Ковбас І.В. Адміністративне право України. Конспект лекцій / І.В. Ковбас, Н.С. Федорук. – Чернівці: Чернів. нац. ун-т, 2015. – 160 с.
16. Копиленко О.Л. Правознавство : навчальний посібник / Копиленко О.Л., Римаренко Ю.І., Мозговий Л.І., Кушерець В.І. – Київ: ВД «Професіонал», 2007. – 400 с.
17. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X // Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР). – 1984. – Додаток до № 51. – Ст.1122.
18. Про Національну програму інформатизації : Закон України від 04.02.1998 № 74/98-ВР // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1998. – № 27–28. – Ст. 181.
19. Про електронні документи та електронний документообіг : Закон України від 22.05.2003 № 851-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 36. – Ст. 275.

20. Про електронний цифровий підпис : Закон України від 22.05.2003 № 852-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 36. – Ст. 276.
21. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 рр. : Закон України від 09.01.2007 № 537-V // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2007. – № 12. – Ст. 102.
22. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI // Відомості Верховної Ради. – 2013. – № 32. – Ст. 409.
23. Про додаткові заходи щодо забезпечення відкритості у діяльності органів державної влади : Указ Президента України від 01.08.2002 № 683/2002. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/683/2002>
24. Про першочергові завдання щодо впровадження новітніх інформаційних технологій : Указ Президента України від 20.10.2005 № 1497/2005. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1497/2005>
25. Про першочергові заходи щодо забезпечення реалізації та гарантування конституційного права на звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування : Указ Президента України від 07.02.2008 № 109/2008. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/109/2008>
26. Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» : Постанова Кабінету Міністрів України від 24.02.2003 № 208 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 9. – С. 112, ст. 378.
27. Про затвердження Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.05.2003 № 259-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/259-2003-%D1%80>
28. Про затвердження Положення про Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.03.2004 № 326. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/326-2004-%D0%BF>
29. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.12.2010 № 2250-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2250-2010-%D1%80/ed20110926>
30. Про схвалення Концепції створення та функціонування інформаційної системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.09.2012 № 634-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/634-2012-%D1%80>
31. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного порталу адміністративних послуг : Постанова Кабінету Міністрів України від 03.01.2013 № 13. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/13-2013-%D0%BF>
32. Про затвердження Положення про Державне агентство з питань електронного урядування України : Постанова Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 № 492. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dknii.gov.ua/polojennya>
33. Про затвердження Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади та Порядку функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади : Наказ Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 25.11.2002 № 327/225. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1021-02>
34. Про порядок надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» : Наказ Державного комітету зв'язку та інформатизації України від 15.08.2003 № 149. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1066-03>
35. Про подання електронної податкової звітності : Наказ Державної податкової адміністрації від 10.04.2008 № 233 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0320-08>
36. Directive 1999/93/EC of the European Parliament and of the Council of 13 December 1999 on a Community frame work for electronic signatures // Officialjournal/ – 2000/ – № 13. – P. 12–20.
37. Resolution 1191 (1999)1. Information society and a digitalworld. (Extract from the Official Gazette of the Council of Europe – May 1999). [E-resource]. – Access mode: <http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/AdoptedText/ta99/ERES1191.htm>
38. Окинавская хартия глобального информационного общества от 22.07.2000 // Дипломатический вестник. – 2000. – № 8. – С. 51–56.
39. Model Law on Electronic Signatures 5 July 2001, adopted by the United Nations Commission on International Trade Law // UNCITRAL Model Law on Electronic Signatures with Guide to Enactment 2001. – Austria, 2002. – 83 p.
40. Declaration of Principles Building the Information Society: a global challenge in the new Millennium Document // WSIS-03/GENEVA/DOC/4-E. – 12 December 2003. [E-resource]. – Access mode : <http://www.itu.int/net/wsis/docs/geneva/official/dop.html>
41. Recommendation Rec (2004) 15 of the Committee of Ministers to member state sonelectronicgovernance (“e-governance”) (Adopted by the Committee of Ministers on 15 December 2004 at the 909 th meeting of the Ministers’ Deputies). [E-resource]. – Access mode : <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=802805&Site=CM&BackColorInternet=9999CC&BackColorIntranet=FFBB5%205&BackColorLogged=FFAC75>
42. eEurope: An Information Society For All Communication on a Commission Initiative for the Special European Council of Lisbon, 23 and 24 March 2000. [E-resource]. – Access mode : <https://www.w3.org/WAI/References/eEurope>

В статье проанализированы и обобщены теоретико-правовые подходы к определению сущности нормативно-правового регулирования и административно-правового регулирования как его вида. Определена сущность понятий системы нормативно-правового регулирования и административно-правового регулирования электронного управления в органах исполнительной власти Украины. Обосновано место административного законодательства в системе нормативно-правового регулирования электронного управления в органах исполнительной власти Украины.

Ключевые слова: электронное управление, электронное правительство, информационное общество, органы исполнительной власти, правовое регулирование, административное законодательство.

The article analyzed and summarized the theoretical and legal approaches to defining the essence of the legal regulation and administrative regulation as its kind. The essence of the concepts of legal regulation system and administrative regulation of e-governance in the executive branch of Ukraine was determined. There was grounding the place of administrative law in the legal regulation of e-governance in the executive branch of Ukraine.

Key words: e-management, e-government, information society, executive authorities, legal regulation, administrative law.

